

መጽሐፈ ዳንኤል - አንድ መቶ አምስት

የሕዝቅኤል 37 ትርጓሜ እና ከመጨረሻው ዘመን ጋር ያለው ግንኙነት

Jeff Pippenger

2024-03-21

ሕዝቅኤል ሁለቱ አሕዛብ አንድ የመሆናቸውን ሂደት ከገለጸ በኋላ፣ ያን ብሔር በንጉሥ ዳዊት እንደሚገዛ፣ እርሱም ከእነርሱ ጋር ቃል ኪዳን እንደሚገባ፣ ማደሪያውም ከእነርሱ ጋር እንደሚሆን ይገልጻል።

ከእንግዲህም በኋላ በጣዖቶቻቸው፣ በአስጸያፊ ነገሮቻቸውም፣ በበደላቸውም ሁሉ ራሳቸውን አያረክሱም፤ ነገር ግን የበደሉባቸው ከመኖሪያ ስፍራዎቻቸው ሁሉ አድናቀዋለሁ፣ አነጻቸውማለሁ፤ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ፣ እኔም አምላካቸው እሆናለሁ። ባሪያዬም ዳዊት በላያቸው ንጉሥ ይሆናል፤ ሁሉም አንድ እረኛ ይኖራቸዋል፤ በፍርዶቼም ይሄዳሉ፣ ሥርዓቶቼንም ይጠብቃሉ ያደርጉትማል። ለባሪያዬም ለያዕቆብ በሰጠሁት ምድር፣ አባቶቻችሁ በተቀመጡበት ምድር ውስጥ ይኖራሉ፤ እነርሱም፣ ልጆቻቸውም፣ የልጆቻቸውም ልጆች ለዘላለም በዚያ ይኖራሉ፤ ባሪያዬም ዳዊት ለዘላለም አለቃቸው ይሆናል። ደግሞም ከእነርሱ ጋር የሰላም ቃል ኪዳን አደርጋለሁ፤ ለእነርሱም ዘላለማዊ ቃል ኪዳን ይሆናል፤ አጸናቸዋለሁ፣ አበዛቸዋለሁም፣ መቅደሴንም በመካከላቸው ለዘላለም አኖራለሁ። ማደሪያዬም ከእነርሱ ጋር ይሆናል፤ እኔም አምላካቸው እሆናለሁ፣ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ። መቅደሴም ለዘላለም በመካከላቸው በሚሆን ጊዜ፣ እኔ እግዚአብሔር እስራኤልን እንደምቀድስ አሕዛብ ያውቃሉ። ሕዝቅኤል 37፡23-28።

ሕዝቅኤል ምዕራፍ ሠላሳ ሰባት ስለ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ማግተም መታተም እጅግ ዝርዝር ያለ ገለጻ ይሰጣል። መለኮታዊነት ከሰብአዊነት ጋር በሚቀላቀልበት ጊዜ አንድ ሕዝብ ሆነው የሚሆኑት ሁለቱ በትሮች ናቸው፣ እነርሱም በላያቸው ንጉሥ ይኖራቸዋል። ያ አንዱ ሕዝብ የመጨረሻው ዘመን የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ነው፣ እነርሱም መቶ አርባ አራቱ ሺህ ናቸው። ሁለቱ በትሮች ለሰሜናዊውና ለደቡባዊው የእስራኤል መንግሥታት ሁለቱን የመበተን ዘመናት ይወክላሉ። እነዚያ ሁለቱ በትሮች ጳውሎስ “ራስ” እንደ ሆነ ክርስቶስን በሚለይበት ጊዜ ደግሞ “አካል” ብሎ የሚለያቸው እነርሱ ናቸው። ሕዝቅኤልም የጳውሎስን “ራስ” “ንጉሥ ዳዊት” ብሎ፣ “አካሉን” ደግሞ “አንድ ሕዝብ” ብሎ ይለያል።

በ1856 ለአድቪንቴዝም በተሰጠው መልእክት፣ በ1856 ሂራም ኤድሰን ስለ “ሰባቱ ጊዜያት” ባቀረበው ያልተጠናቀቀ ተከታታይ ጽሑፍ እንደተወከለው፣ ኤድሰን በኢሳይያስ ምዕራፍ ሰባት የተገለጸውን የስልሳ አምስት ዓመታት ትንቢት ለሁለቱም የሰባት ጊዜያት ዘመናት መነሻ ነጥቦች የመጽሐፍ ቅዱሳዊ ማጣቀሻ ነጥብ እንደሆነ ይጠቅሳል። ይህ የስልሳ አምስት ዓመት የዘመን ትንቢት፣ “ጆሮ ያለው ይስማ” የሚሉት በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ካሉት ንባቦች ጋር ተመሳሳይ በሆነ ምስጢራዊ አውድ ውስጥ ተቀምጧል። ማስተዋል የሚችሉ ዓይኖች፣ መረዳት የሚችሉ ጆሮዎችም ካሉዎት፣ በዚያ ንባብ ውስጥ እጅግ ድንቅ የሆነ ነገር አለ።

የሶርያ ራስ ደማስቆ ናት፣ የደማስቆም ራስ ሬዚን ነው፤ በስድሳ አምስትም ዓመት ውስጥ ኤፍሬም ሕዝብ እንዳይሆን ይሰበራል። የኤፍሬምም ራስ ሰማርያ ናት፣ የሰማርያም ራስ የሬማልያስ ልጅ ነው። ካለመናችሁ በእርግጥ አትጸኑም። ኢሳይያስ 7፡8-9።

የስድሳ አምስት ዓመቱ ትንቢት በ742 ዓ.አ. ጀመረ፤ እና በእነዚያ ስድሳ አምስት ዓመታት ውስጥ፣ ከዚያ ከአሥራ ዘጠኝ ዓመታት በኋላ በ723 ዓ.አ.፣ የእስራኤል ሰሜናዊ መንግሥት በአሰር ወደ ባርነት ተወሰደ፤ እና እነዚያ ዓመታት በ677 ዓ.አ. ሲፈጸሙ፣ ምናሴ በባቢሎን ምርኮ ተወሰደ። እነዚያ ስድሳ አምስት ዓመታት

ደግሞ በሁለቱ አሕዛብ መበታተኖች መጨረሻ ፍጻሜዎች ውስጥ ተወክለው ነበር፤ እነዚያም በሕዝቅኤል ትረካ አንድ በትር ሊሆኑ የሚገባቸው ነበሩ። እነርሱም 1798፣ 1844 እና 1863 ን በቅደም ተከተል አመለከቱ። በ1863 የተጣለውን መልእክት የሚለዩት ቁጥሮች ውስጥ፣ ትንቢቱ የተቀመጠበት ልዩ ትንቢታዊ መገለጥ አለ።

አንድ ሕዝብ “ራስ” የመዲናዋ ከተማ መሆኑን፣ የመዲናይቱም ከተማ “ራስ” ንጉሡ መሆኑን የሚገልጥ መገለጥ ነው። ለዚህ መገለጥ ሁለት ምስክሮችን ይሰጣል፤ ከዚያም፣ “ካላመናችሁ በእርግጥ አትጸኑም” በሚለው እንቆቅልሽ ትንቢቱንና መገለጡን በሙሉ ወደ ፍጻሜ ያመጣል። ንጉሡ ራስ መሆኑን፣ ራሱም የመዲናዋ ከተማ መሆኑን ካላመናችሁ፣ አትጸኑም።

በሰሜናዊውና በደቡባዊው መንግሥታት ሁለቱ በትሮች በመቀላቀላቸው የሚፈጠረው የሕዝቅኤል ሕዝብ ንጉሥ ሊኖረው ነበር፤ እርሱም ራስ ነው፣ ይህም የዚያ ሕዝብ ዋና ከተማ ነው። የሕዝቅኤል አንቀጽ በሙሉ ስለ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማኅተም መታተም ትንቢታዊ ባሕርያት እየተናገረ ነው፤ ይህም በሦስተኛው ወዮ የእስልምና ሰባተኛው መለኮት በሚነፋበት ዘመን መለኮት ከሰብአዊነት ጋር መቀላቀሉን ይወክላል።

የሰባተኛው መለኮት ድምፅ የሚሰማባቸው ቀኖች፣ በራእይ ምዕራፍ አሥር ውስጥ እንደተገለጸው፣ “ዘመን እንግዲህ አይዘገይም” ተብሎ ሊሆን በነበረበት ጊዜ ጀመሩ፤ ይህም ሦስተኛው መልእክ በደረሰበት ጥቅምት 22፣ 1844 ነበር። በዚያ ጊዜ ዮሐንስ የዚያን ቀን መራራነት ተለማመደ፤ ከዚያም በዚያ ሰዓት መቅደሱን እንዲለካ ተነገረው፤ ነገር ግን ያ ዘመን ለአሕዛብ የተሰጠ ስለ ነበር፣ የመቅደሱና የሠራዊቱ የተረገጡበትን የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ታሪክ እንዲተው ተነገረው።

እኔም በባሕርና በምድር ላይ ቆሞ ያየሁት መልእክ እጁን ወደ ሰማይ አነሣ፤ ለዘላለም የሚኖር፣ ሰማይንና በውስጡ ያሉትን ሁሉ፣ ምድርንና በውስጧ ያሉትን ሁሉ፣ ባሕርንም እና በውስጡ ያሉትን ሁሉ የፈጠረውን በሆነው ስሙ ምሎ እንዲህ አለ፤ ወቅቱ ከዚህ በኋላ አይዘገይም፤ ነገር ግን ሰባተኛው መልእክ ድምፁን ሊያሰማ በሚጀምርባቸው ቀኖች፣ ለባሪያዎቹ ለነቢያት እንደ አበሠረው የእግዚአብሔር ምስጢር ይፈጸማል። ከሰማይም የሰማሁት ድምፅ ዳግመኛ ተናገረኝና፣ ሂድ፤ በባሕርና በምድር ላይ ቆሞ ካለው መልእክ እጅ ውስጥ የተከፈተውን ትንሽ መጽሐፍ ውሰድ አለኝ።

እኔም ወደ መልእኩ ሄጄ፣ “ትንሹን መጽሐፍ ስጠኝ” አልሁት። እርሱም፣ “ውሰደው እና ብላው፤ በሆድህ መራራ ያደርገዎል፣ በአፍህ ግን እንደ ማር ጣፋጭ ይሆናል” አለኝ። ትንሹንም መጽሐፍ ከመልእኩ እጅ ወስጄ በላሁት፤ በአፌም እንደ ማር ጣፋጭ ነበረ፤ ከበላሁትም በኋላ ሆዴ መራራ ሆነ። እርሱም፣ “በብዙ ሕዝቦችና አሕዛብና ልሳኖችና ነገሥታት ፊት እንደ ገና ትንቢት ልትናገር ይገባሃል” አለኝ። በትርን የሚመስል በትር ያለ መለኪያም ተሰጠኝ፤ መልእኩም ቆሞ፣ “ተነሣ፣ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና መሠዊያውን፣ በውስጡም የሚሰግዱትን ለክ። ነገር ግን ከቤተ መቅደሱ ውጭ ያለውን አደባባይ ተወው፣ አትለካውም፤ ለአሕዛብ ተሰጥቶአልና፤ ቅድስቲቱንም ከተማ አርባ ሁለት ወር በእግራቸው ይረግጧታል” እያለ ተናገረ። ራእይ 10፡5—11፡2።

በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ዮሐንስ ይለካው ዘንድ የተነገረው ቤተ መቅደስ፣ “በውስጡ” አምላኪዎች ያሉበት ቤተ መቅደስ ነበር። አደባባይ ግን ሊተው ነበር። መሠዊያ ያለው፣ በውስጡም አምላኪዎች ያሉበት ቤተ መቅደስ የሰማያዊው መቅደስ ቅዱሱ ስፍራ ነው። በአደባባይ ውስጥ አንድ መሠዊያ ነበር፣ ነገር ግን ይህ ሊተው ነበር፤ ስለዚህ በእግዚአብሔር መቅደስ ውስጥ የቀረው ሌላው ብቸኛ መሠዊያ በቅዱሱ ስፍራ የሚገኘው የዕጣን መሠዊያ ነው። በ1844 የሦስተኛው መልእክ በመጣ ጊዜ፣ ይህም በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 የማኅተም ዘመን መጀመሪያ የሦስተኛው መልእክን መምጣት ያመለከተ፣ ቤተ መቅደሱ ሁለት ክፍሎች ብቻ ያሉት ነበር።

ቅዱስ ስፍራው የቤተ ክርስቲያን ምልክት ነበር፤ ጳውሎስም እርስዎን እንደ ሥጋ ይገልጻል፤ እጅግ ቅዱስ ስፍራውም የዚያ ሥጋ ራስ ምልክት ነበር። ቅዱስ ስፍራው የሰብአዊነት ምልክት ነው፤ እጅግ ቅዱስ ስፍራውም የመለኮት ምልክት ነው። መሠዊያውና ከመሠዊያው የሚወጣው ጢስ፣ ወደ እጅግ ቅዱስ ስፍራ እየወጣ የሚገባው፣ ሰብአዊነት ከመለኮት ጋር የተገናኘበትን ነጥብ ይወክላል። ሰው ወደ እጅግ ቅዱስ ስፍራ ሊገባ የሚችለው በእምነት ብቻ ነው፤ ነገር ግን የታማኞች ልምድ የሚገኘው በቅዱስ ስፍራ ነው።

በዚያ እነርሱ በየማሳያው ገበታ ላይ በተቀመጡት ጎብኝቶች እንደተወከለው የእግዚአብሔርን ቃል ሊበሉ ይገባቸዋል። በዚያም በሰባት ቅርንጫፍ ባለው መቅረዝ እንደተወከለው፣ እርሱም ቤተ ክርስቲያንን እንደሚወክል እንደተነገረን፣ ብርሃናቸውን በሰዎች ፊት ሊያበሩ እና ሰማያዊ አባታቸውን ሊያከብሩ ይገባቸዋል። በዚያም ጸሎታቸው ከክርስቶስ ብቃት ጋር ወደ መለኮታዊው ፊት በሚወጣበት ጊዜ ከመለኮት ጋር ሊተሳሰሩ ይገባቸዋል።

ከ1798 እስከ 1844 ድረስ፣ የቤተ መቅደሱ አርክቴክት ከመለኮትነቱ ቤተ መቅደስ ጋር ሊያዋህደው የፈለገውን የሰብአዊነት ቤተ መቅደስ አቆመ፤ ነገር ግን ሰብአዊነት አመፀ። ከ2001 ጀምሮ ደግሞ፣ እርሱ እንደገና የሰብአዊነትን ቤተ መቅደስ እያቆመ ነው። ይህም እንደ መቶ አርባ አራት ሺህ የተመሰለ ነው። እንደ ሕዝቅኤል መሠረት፣ “ንጉሥ ዳዊት” በብሔሩ ላይ ሊነግሥ ነው፤ ይህ ብሔር ከሞቱና ከደረቁ የሎዶቅያ አጥንቶች ሸለቆ ወደ በቅርቡ ሊመጣ ባለው የእሁድ ሕግ ጊዜ እንደ ዓርማ የሚነሣ ኃያል ሠራዊት ተለውጦአል።

የይሁዳ ደቡባዊ መንግሥት ዋና ከተማዋ ኢየሩሳሌም የነበረችበት ስፍራ ነበረች፤ እንዲሁም ሕዝቡ፣ ንጉሡ እና ዋና ከተማይቱ “ራስ”ን ይወክላሉ። ብታምኑ በእርግጥ ትጸናላችሁ። በሰሜናዊውና በደቡባዊው መንግሥታት ግንኙነት ውስጥ፣ ይሁዳ “ራስ” ነበረች፤ ዋና ከተማይቱ በእርስዎ ውስጥ ነበረችና፣ ይህችም ጌታ ስሙን ያኖርባት ዘንድ የመረጣት ከተማ ናት። ሰሜናዊው መንግሥት ግን “አካል” ነበር። በሰሎሞን ክህደት ምክንያት ጌታ በሰሎሞን ላይ ተቃዋሚዎችን አስነሣ። ከእነዚያም ተቃዋሚዎች አንዱ ኢዮርብዓም ነበር፤ እርሱም የተከፈለችው የሰሜን እስራኤል መንግሥት የመጀመሪያው ንጉሥ ሆነ።

ነገር ግን የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓም፣ ከጽሬዳ የሆነ ኤፍራታዊ፣ የሰሎሞን ባሪያ፣ የእናቱም ስም ጽሩዓ የተባለች መበለት ሴት፣ እርሱ ደግሞ እጁን በንጉሡ ላይ አነሣ። በንጉሡም ላይ እጁን ያነሣበት ምክንያት ይህ ነበረ፤ ሰሎሞን ሚሎን ሠራ፣ የአባቱም የዳዊትን ከተማ የፈረሱትን ስፍራዎች ጠገነ። ኢዮርብዓምም ሰውየው ኃያል የጦር ሰው ነበረ፤ ሰሎሞንም ወጣቱ ትጉህ እንደ ሆነ አይቶ፣ በዮሴፍ ቤት ሁሉ ግብር ላይ አለቃ አደረገው። በዚያም ዘመን ኢዮርብዓም ከኢየሩሳሌም በወጣ ጊዜ፣ በመንገድ ነቢዩ ሺሎናዊው አኪያ አገኘው፤ እርሱም አዲስ ልብስ ተለብሶ ነበር፤ ሁለቱም ብቻቸውን በሜዳ ውስጥ ነበሩ። አኪያም በእርሱ ላይ ያለውን አዲሱን ልብስ ያዘ፣ አሥራ ሁለትም ቁርጥራጮች አድርጎ ቀደደው፤ ኢዮርብዓምንም፡- አሥር ቁርጥራጮች ውሰድልህ፤ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፡- እነሆ፣ መንግሥቱን ከሰሎሞን እጅ እቀድደዋለሁ፣ አሥሩንም ነገዶች ለአንተ እሰጥሃለሁ፤ (ነገር ግን ለባሪያዬ ለዳዊት ስል፣ ከእስራኤልም ነገዶች ሁሉ መካከል ለመረጥኋት ከተማ ለኢየሩሳሌም ስል አንድ ነገድ ለእርሱ ይሆንለታል።)

እነርሱ እኔን ትተው የሲዶናውያንን አምላክ አሸቶፊትን፣ የሞዓባውያንን አምላክ ኬሞሽን፣ የአሞን ልጆችንም አምላክ ሚልኮምን ሰግደውላቸዋልና፤ በመንገዶቹም አልሄዱም፣ በዓይኖቹም ፊት የቀናውን ለማድረግ፣ ሥርዓቱንና ፍርዴን ለመጠበቅ እንደ አባቱ ዳዊት አልሆኑም። ነገር ግን ስለ ባሪያዬ ዳዊት፣ ስለ መረጥሁትም እርሱ፣ ትእዛዜንና ሥርዓቱን ስለ ጠበቀ፣ በሕይወቱ ዘመን ሁሉ አለቃ አድርጎ እተወዋለሁ እንጂ መንግሥቱን ሁሉ ከእጁ አልወስድም። ነገር ግን መንግሥቱን ከልጁ እጅ እወስዳለሁ፣ ለአንተም እሰጠዋለሁ፤ አሥር ነገዶችንም እሰጥሃለሁ። ለልጁ ግን አንድ ነገድ እሰጠዋለሁ፣ ያ ባሪያዬ ዳዊት በፊቴ በኢየሩሳሌም፣ ስሜን በዚያ ለማኖር በመረጥሁት ከተማ፣ ሁልጊዜ መብራት ይኖረው

ዘንድ ነው። 1 ነገሥት 11:26-36።

ሕዝቅኤል ሁለቱን በትሮች ባንድ አድርጎ ሲያገናኝ የተፈጠረው ሕዝብ “ዳዊት”ን እንደ ንጉሥ ሊኖረው ይገባ ነበር፤ ዳዊትም ከኢየሱሳም ይገዛ ነበር፤ እርሱም እግዚአብሔር ስሙን ለማኖር የመረጠባት ዋና ከተማ ናት። አሥሩ የሰሜን ነገዶች የሰውነት ምልክት ነበሩ፤ ኢየሱሳምም የራስ ምልክት ነበረች። በምናሴ ኃጢአቶች ምክንያት ይሁዳ በ677 ዓ.ዓ. ወደ ባቢሎን በምርኮ ተወሰደች፤ በዚህም በደቡባዊው መንግሥት ላይ የተፈረደው “ሰባቱ ዘመናት” መበተን ተጀመረ። በዚያን ጊዜ ጌታ ኢየሱሳምን አስወገደ።

ነገር ግን እግዚአብሔር በምናሴ የአስቆጣው ሁሉ ምክንያት በይሁዳ ላይ የነደደው የታላቅ ቊጣው ጽኑ መቃጠል ከእርሱ አልተመለሰም። እግዚአብሔርም አለ፤ እስራኤልን እንዳስወገድሁ ይሁዳን ደግሞ ከፊቱ አስወግዳለሁ፤ የመረጥሁአትንም ይህችን ከተማ ኢየሱሳምን እጥላታለሁ፤ “ስሜ በዚያ ይሆናል” ስለ እርሷ ያልሁትንም ቤት እጥለዋለሁ። 2 ነገሥት 23:26, 27።

በኢየሱሳም ውስጥ ስሙን ያኖር ዘንድ የመረጠው “ቤት” ውስጥ ነበር፤ ከተማዬቱና ቤቱም ተጣሉ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ዳግመኛ ኢየሱሳምን እንደሚመርጥ በዘካርያስ አማካኝነት የተስፋ ቃል ተሰጠ።

ከዚያም የእግዚአብሔር መልአክ መልሶ እንዲህ አለ፤ የሠራዊት ጌታ ሆይ፤ በእነዚህ ሰባ ዓመታት የተቆጣሪነታቸውን በኢየሱሳምና በይሁዳ ከተሞች ላይ መቼ ድረስ ምሕረት አታሳይም? እግዚአብሔርም ከእኔ ጋር ይናገር ለነበረው መልአክ በመልካም ቃላትና በሚያጽናኑ ቃላት መለሰለት። ከእኔም ጋር ይነጋገር የነበረው መልአክ እንዲህ አለኝ፤ ጭኝ እንዲህም በል፤ የሠራዊት ጌታ እንዲህ ይላል፤ ለኢየሱሳምና ለጽዮን በታላቅ ቅንዓት ቀንቻለሁ። በሰላም የሚኖሩትንም አሕዛብ እጅግ እጅግ ተቆጥቻለሁ፤ እኔ ጥቂት ብቻ ተቆጥቼ ነበር፤ እነርሱ ግን መከራውን አበረቱ። ስለዚህ የሠራዊት ጌታ እንዲህ ይላል፤ በምሕረት ወደ ኢየሱሳም ተመልሻለሁ፤ ቤቴ በእርስዎ ውስጥ ይሠራል፤ ይላል የሠራዊት ጌታ፤ ገመድም በኢየሱሳም ላይ ይዘረጋል።

እንደገናም ጭኝህ እንዲህ በል፤ የሠራዊት ጌታ እንዲህ ይላል፤ ከተሞቼ በብልጽግና ገና ይስፋፋሉ፤ እግዚአብሔርም ጽዮንን ዳግመኛ ያጽናናል፤ ኢየሱሳምንም ዳግመኛ ይመርጣል። ከዚያም ዓይኖቼን አነሣሁ፤ አየሁም፤ እነሆም፤ አራት ቀንዶች ነበሩ። ከእኔም ጋር ይናገር ለነበረው መልአክ፤ እነዚህ ምንድር ናቸው? አልሁት። እርሱም መልሶ እነዚህ ይሁዳን እስራኤልን እንዲሁም ኢየሱሳምን የበተኑ ቀንዶች ናቸው አለኝ። እግዚአብሔርም አራት ብረተኞችን አሳየኝ። እኔም፤ እነዚህ ምን ሊያደርጉ መጡ? አልሁ። እርሱም እንዲህ ብሎ ተናገረ፤ ይሁዳ ራሱን እንኳ ሊያነሣ እስኪያልቸል ድረስ የበተኑት እነዚህ ቀንዶች ናቸው፤ እነዚህ ግን ሊያስፈሯቸው፤ በይሁዳ ምድር ላይ ለመበተን ቀንዳቸውን ያነሡትን የአሕዛብ ቀንዶች ሊጥሉ መጥተዋል።

ዳግመኛም ዓይኖቼን አነሣሁ፤ ተመለከትሁም፤ እነሆም፤ በእጁ የመለኪያ ገመድ የያዘ አንድ ሰው ነበረ። እኔም፡- ወዴት ትሄዳለህ? አልሁት። እርሱም፡- ስፋቷ ስንት እንደሆነና ርዝመቷም ስንት እንደሆነ ለማየት ኢየሱሳምን ልለክ እሄዳለሁ አለኝ። እነሆም፤ ከእኔ ጋር ይናገር የነበረው መልአክ ወጣ፤ ሌላ መልአክም ሊገናኘው ወጣ፤ እርሱም፡- ሮጥ፤ ለዚህ ጉበዝ እንዲህ ብለህ ተናገረው፡- በውስጧ ከሚኖሩት ሰዎችና ከብቶች ብዛት የተነሣ ኢየሱሳም ያለ ቅጥር እንዳሉ ከተሞች ትኖራለች፤ እኔም፤ ይላል እግዚአብሔር፤ በዙሪያዎ የእሳት ቅጥር እሆንላታለሁ፤ በመካከልዎም ክብር እሆናለሁ። ዋይ፤ ዋይ፤ ውጡ፤ ከሰሜን ምድርም ሸሹ፤ ይላል እግዚአብሔር፤ እኔ እናንተን እንደ ሰማይ አራቱ ነፋሳት በትኔአችኋለሁና፤ ይላል እግዚአብሔር። ከባቢሎን ሴት ልጅ ጋር የምትኖረ ጽዮን ሆይ፤ ራስሽን አድኚ። የሠራዊት ጌታ እንዲህ ይላልና፤ ከክብሩ በኋላ ወደ ዘረፋአችሁ አሕዛብ ልኮኛል፤ እናንተን የሚነካ የዓይኑን ብሌን ይነካልና።

እነሆም፤ እጄን በእነርሱ ላይ እነቀንቃለሁ፤ ለባሪያዎቻቸውም ምርኮ ይሆናሉ፤ የሠራዊትም ጌታ እንደ ላከኝ ታውቃለችሁ። የጽዮን ልጅ ሆይ፤ ዘምሪና ደስ ይበልሽ፤ እነሆ፤ እመጣለሁና በመካከልሽም

እኖራለሁ፣ ይላል ጌታ። በዚያም ቀን ብዙ አሕዛብ ከጌታ ጋር ይጣመራሉ፣ ሕዝቤም ይሆናሉ፤ በመካከልሽም እኖራለሁ፣ የሠራዊትም ጌታ ወደ አንቺ እንደ ላከኝ ታውቂያለሽ። ጌታም ይሁዳን በተቀደሰችው ምድር እንደ እድሉ ይወርሳል፣ ኢየሩሳሌምንም ዳግመኛ ይመርጣታል። ሥጋ የለበሰ ሁሉ ሆይ፣ ከጌታ ፊት ዝም በል፤ ከቅዱስ ማደሪያው ተነሥቶአልና። ዘካርያስ 1፡12-2፡13።

በጥንታዊቷ እስራኤል ከባቢሎን ምርኮ በኋላ ኢየሩሳሌምን እንደ ገና በሠሩ ጊዜ፣ ጌታ ዳግመኛ ኢየሩሳሌምን እንደሚመርጥ የተሰጡት የተስፋ ቃላት ተፈጽመዋል፤ ነገር ግን ነቢያት ከኖሩበት ዘመን ይልቅ ስለ ዘመኑ ፍጻሜ ይበልጥ ይናገራሉ። ጌታም “ከቅዱስ መቅደሱ ተነሣ” በጥቅምት 22 ቀን 1844 ዓ.ም.፣ ከቅድስቱ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን በተነሣና በተዛወረ ጊዜ፤ በዚያም ጊዜ ከሐበቁቅ ሁለት፣ ሃያ ጋር በሚስማማ መልኩ፣ የምሳሌው ፍጻሜ የሆነው የማስተስረይ ቀን ደርሶ ነበርና፣ “ሥጋ ለባሽ ሁሉ” በጌታ ፊት “ዝም ሊል” ይገባው ነበር።

ነገር ግን እግዚአብሔር በቅዱስ መቅደሱ ውስጥ ነው፤ ምድር ሁሉ በፊቱ ዝም ትበል። ዕንባቆም 2፡20።

በዚያን ጊዜ ዮሐንስ በራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አንድ ቤተ መቅደሱን እንዲለካ ተነገረው፤ ይህም ዘካርያስ “ዓይኖቼን ደግሜ አንሥቼ ተመለከትሁ፤ እነሆም፡ በእጁ የመለኪያ ገመድ ያለው አንድ ሰው” ባለ ጊዜ ያየው ነው። ከዚያም ዘካርያስ፡ “ወዴት ትሄዳለህ?” አለ። ዮሐንስም ለዘካርያስ፡ “ኢየሩሳሌምን ልለካ፣ ወርዷል ምን ያህል እንደ ሆነና ርዝመቷም ምን ያህል እንደ ሆነ ለማየት” አለው። ከሰባ ዓመት ምርኮ በኋላ የኢየሩሳሌም ዳግም መገንባት ታሪክ፣ እንዲሁም በ1798 የጀመረው ነገር ግን በ1844 ሦስተኛው መልአክ በመጣ ጊዜ በዐመፅ የተፈጸመው ታሪክ፣ ሁለቱም በ2001 መስከረም 11 የተጀመረውን ሥራ ይለያሉ።

የደቡብ መንግሥት፣ የኢየሩሳሌም ከተማ፣ እና ንጉሥ ዳዊት ሁሉም የእግዚአብሔር ባሕርይ ሊገለጥበት የሚገባው “ራስ” ናቸው። የሰሜን መንግሥት “አካልን” ይወክላል፤ ጌታም እንደገና “ለኢየሩሳሌም ምሕረት ለማድረግ” እና “ለማጽናናት” እንዲሁም እንደገና “ለመምረጥ” በወሰነ ጊዜ፣ ይህ የመቶ አርባ አራት ሺህ ማኅተም መቀበልን ይጠቁማል፤ ይህም የላኦዲቅያን ሞቱ ደረቅ አጥንቶች አንድ ላይ መገናኘታቸውን፣ ከዚያም በኋላ እነዚያ አጥንቶች ወደ ታላቅ ሠራዊት መነቃቃታቸውን ያካትታል።

ያ ሥራ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ሠላሳ ሰባት ተወክሏል፤ እንዲሁም የሰሜንና የደቡብ መንግሥታት በእርሱ ተወክለዋል፤ እነርሱም ሕጉን በመቶ አርባ አራቱ ሺህ ልብና አእምሮ ላይ ለመጻፍ የቃል ኪዳንን ተስፋ የመፈጸም ሥራ ምሳሌ ይሰጣሉ። ከሁለቱ በትሮች አንዱ፣ አንዱ ብቻ፣ እንደ ራስ ተለይቶ ተገልጧል፤ እናንተም ብታምኑ፣ ዓይኖቻችሁ ማየት ከቻሉ እና ጀሮዎቻችሁ መረዳት ከቻሉ፣ ይህ ሌላውን በትር እንደ ሥጋ መሆኑን ያመለክታል።

ይህን ጥናት በሚቀጥለው ርዕስ እንቀጥላለን።

“ክርስቶስ ራሱ ባኖረው መሠረት ላይ ሐዋርያት የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ሠሩ። በቅዱሳት መጻሕፍት የቤተ መቅደስ መገንባት ምሳሌ የቤተ ክርስቲያንን ሕንጻ ለማብራራት ብዙ ጊዜ ይጠቀማል። ዘካርያስ ጌታ ቤተ መቅደሱን የሚሠራው ቅርንጫፍ እንደሆነ ክርስቶስን ይጠቅሳል። በሥራውም አሕዛብ እንደሚረዱ ይናገራል፤ ‘እነዚያ ከሩቅ ያሉት መጥተው በጌታ ቤተ መቅደስ ውስጥ ይሠራሉ፤’ ኢሳይያስም፣ ‘የእንግዶች ልጆች ቅጥርህን ይሠራሉ’ ብሎ ያውጃል። ዘካርያስ 6፡12, 15፤ ኢሳይያስ 60፡10።”

ስለዚህ ቤተ መቅደስ መሠራት ጴጥሮስ እንዲህ ይላል፡- “ወደ እርሱ እየቀረባችሁ፣ ሰዎች በእውነት የጣሉት ነገር ግን በእግዚአብሔር የተመረጠና ክቡር የሆነ ሕያው ድንጋይ እንደ ሆነ፣ እናንተም ደግሞ እንደ ሕያዋን ድንጋዮች መንፈሳዊ ቤት እንድትሆኑ ትሠራላችሁ፤ በኢየሱስ ክርስቶስም አማካይነት ለእግዚአብሔር የሚያስደስቱ መንፈሳዊ መሥዋዕቶችን ለማቅረብ ቅዱስ ክብር ትሆናላችሁ።” 1

ጴጥሮስ 2፡4, 5

“በአይሁድና በአሕዛብ ዓለም መጥረቢያ ውስጥ ሐዋርያት በትጋት ሠሩ፤ በመሠረቱ ላይ እንዲቀመጡ ድንጋጆችን እያወጡ። ጳውሎስ ለኤፌሶን አማኞች በጻፈው መልእክቱ እንዲህ አለ፡- ‘እንግዲህ ከእንግዲህ ወዲህ እናንተ እንግዲህ መጻተኞች አይደላችሁም፤ ነገር ግን ከቅዱሳን ጋር ባለ አገር ሰዎች ናችሁ፤ ከእግዚአብሔርም ቤተሰብ ወገኖች ናችሁ፤ በሐዋርያትና በነቢያት መሠረት ላይ ታንጸዋላችሁ፤ ክርስቶስ ኢየሱስ ራሱ ዋናው የማዕዘን ድንጋይ ሆኖ፤ በእርሱ ሕንጻው ሁሉ በትክክል ተጣጥሞ በጌታ ውስጥ ወደ ቅዱስ መቅደስ ያድጋል፤ በእርሱም እናንተ ደግሞ በመንፈስ ለእግዚአብሔር መኖሪያ እንድትሆኑ አብራችሁ ትሠራላችሁ።’ ኤፌሶን 2፡19-22።”

ለቆሮንቶስም እንዲህ ብሎ ጻፈ፡- “ለእኔ እንደ ተሰጠኝ የእግዚአብሔር ጸጋ መጠን፤ እንደ ጥበበኛ ዋና ሠራተኛ መሠረቱን አኖርሁ፤ ሌላውም በእርሱ ላይ ይሠራል። ነገር ግን እያንዳንዱ በእርሱ ላይ እንዴት እንደሚሠራ ይጠንቀቅ። ከተኖረውም መሠረት በቀር፤ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ስለሆነ፤ ሌላ መሠረት ማንም ሊኖር አይችልም። በዚህም መሠረት ላይ ማንም ወርቅ፣ ብር፣ ከበሩ ድንጋጆች፣ እንጨት፣ ሣር፣ ገለባ ቢሠራ፤ የእያንዳንዱ ሰው ሥራ ግልጥ ይሆናል፤ ቀኑ ይገልጠዋልና፤ በእሳት ይገለጣል፤ እሳቱም የእያንዳንዱን ሰው ሥራ ምን ዓይነት እንደሆነ ይፈትናል።” 1 ቆሮንቶስ 3፡10-13።

ሐዋርያት በየትኛውም ማይናገር መሠረት ላይ፤ እርሱም የዘላለም አለት በሆነው ላይ ሠሩ። ወደዚህ መሠረት ከዓለም ያፈሩአቸውን ድንጋጆች አመጡ። ሠራተኞቹም ያለ መሰናክል አልደከሙም። ሥራቸው በክርስቶስ ጠላቶች ተቃውሞ ምክንያት እጅግ አስቸጋሪ ሆነባቸው። በሐሰተኛ መሠረት ላይ ይገነቡ ከነበሩት ሰዎች ግትርነት፣ ቅድመ ፍርድ፣ እና ጥላቻ ጋር መታገል ነበረባቸው። እንደ ቤተ ክርስቲያን ሠራተኞች የሠሩ ብዙዎች በነህምያ ዘመን ያሉትን የቅጥር ገንቢዎች ሊመስሉ ይችላሉ፤ ስለ እነርሱም እንዲህ ተጽፎአል፡- “በቅጥሩም ላይ የሚገነቡት፣ ሸክምም የሚሸከሙት፣ ጭነትም የሚጫኑት ሁሉ፤ እያንዳንዱ በአንድ እጁ ሥራውን ይሠራ ነበር፤ በሌላውም እጅ መሣሪያ ይይዝ ነበር።” ነህምያ 4፡17። የሐዋርያት ሥራ, 595-597.